

der reklamerer for slik og fastfood. Men overordnet set har vi i Danmark en utrolig fornuftig forbrugerbeskyttelse, som der i Folketinget er bred enighed om at vi gerne vil have.

Nu er resten af EU på vej med, og det direktiv, som Parlamentet vedtog i 2005 om fælles regler mod urimelig handelspraksis, betyder, at det nu bliver ulovligt for alle virksomheder i EU at benytte former for markedsføring, som kan virke vildledende på forbrugerne. F.eks. bliver det nu forbudt for en virksomhed at reklamere med, at et produkt er gratis, hvis forbrugeren selv skal betale for forsendelsesomkostningerne osv., og det bliver forbudt at skrive, at et produkt kan helbrede diverse sygdomme, hvis det ikke bevisligt er tilfældet.

Kl. 15.25

I Danmark betyder det nye EF-direktiv ifølge Forbrugerombudsmandens hørings svar ikke nogen væsentlig ændring i praksis i forhold til den nuværende udformning af markedsføringsloven.

Der er dog lidt et slør over visse elementer, som jeg glæder mig til at få løftet i udvalgsarbejdet. Bl.a. hæfter jeg mig ved, at Forbrugerrådet bekymrer sig med hensyn til markedsføringslovens § 4 om reklameidentifikation, som handler om unøjagtigheder i forbindelse med produktplacering.

Vi Socialdemokrater har altid kæmpet indædt mod alle former for produktplacering og mener derfor, at uklarhederne med hensyn til produktplacering med fordel kan diskuteres i forbindelse med det her lovforslag. Konkret er problemet, at den specielle tv-radio-lov, der forbyder produktplacering, ikke er i overensstemmelse med bemærkningerne til lovens § 4. Socialdemokraterne mener ikke, at Danmark skal gå forud for andre EU-lande, når det gælder skjult reklame, og åbne for produktplacering på et tidspunkt, hvor vi ikke kender resultatet af tv uden grænser-direktivt.

Med disse ord kan Socialdemokraterne støtte lovforslaget. Vi håber derudover, at udvalgsarbejdet kan føre til, at vi får fjernet de bemærkninger til markedsføringsloven, som i dag er i strid med tv-radio-loven.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er der lige nogle spørgsmål, og det første kommer fra hr. Morten Messerschmidt.

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Se, nu er vi jo mange, der i hvert fald fra sidste samling har en klar erindring om fru Hækkerups stærke engagement i forbrugersikkerheden, og det bifalder jeg og mit parti på enhver måde. Men derfor undrer det mig også lidt, at ordføreren i sin tale, hvor hun i øvrigt på en, synes jeg, rigtig god måde gennemgår en lang række af paragrafferne, ikke falder over § 3, for der er jo helt klart tale om en forringelse af forbrugersikkerheden i § 3. Derimod taler ordføreren om § 1, men der må jeg altså henvise til, at § 1 ikke er strafhemlet. Man kan ikke straffes for at overtræde § 1, men man kan straffes for at overtræde § 3.

Derfor vil jeg spørge den socialdemokratiske ordfører, om ikke ordføreren er enig i, at det da er et problem, at EU via et totalharmoniseringsdirektiv tvinger os til at have en ringere forbrugerbeskyttelse i den paragraf, som rent faktisk er den, der kan føre til straf for dem, der nu forbryder sig imod den.

(Kort bemærkning).

Karen Hækkerup (S):

Jeg vil da gerne takke for komplimenterne for mit engagement i forbrugerpolitikken. Jeg gør, hvad jeg kan for at højne den debat – også her i salen.

Jeg vil også gerne takke for belæringen fra hr. Morten Messerschmidt om paragraffernes indbyrdes rytteri i forhold til hinanden.

Til det sidste spørgsmål vil jeg bare svare, at når Forbrugerombudsmanden siger, at det, vi vedtager nu, ikke har nogen væsentlige konsekvenser, er jeg sådan set tilfreds med at kunne gengive det svar.

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg kan så takke for ordførerens venlige ord. Men jeg vil alligevel gerne spørge, om ikke ordføreren, hvis hun et øjeblik kunne løsrive sig fra, hvad andre folk har sagt, kunne forholde sig til, hvad hun selv måtte mene om, at man altså går fra, at noget skal være påvirkende – at det skal påvirke efterspørgslen – til, at en handling med det nye direktiv mærkbart skal forvride efterspørgslen. Er det ikke rigtigt, at der ligger en ret markant forskel i, om man bare påvirker efterspørgslen, som i dag er strafbart, eller om man fremover mærkbart skal forvride markedet? Der er da en klar forskel.